

Matevž Marinko

MLADINSKA SEKCIJA IN RAŠICA

Od letošnje jamarske šole naprej imamo na našem ferajnu tudi mladinsko sekcijo. Sestavljamo jo trije mladci: Anže, Peter in jaz, ki se s kolesi preganjamo po bližnjih hribih, na katerih iščemo nove jame, vsake toliko pa razbijemo kakšno ožino v kakšni jami, v kateri naj bi pihalo. Naša delovna hitrost pri širjenju je 0,02 tretjega člana. Številka ni ravno blesteča, a za napredek imamo še ogromno časa. Seveda z ostalimi hodimo tudi v globoke jame, kjer pogosto »fašemo« težke prasice. To se ponavadi zgodi zaradi pametovanja. O tem, kdo od nas je najbolj pameten, ne bom razpredal, lahko pa povem, da ima Peter prasice rad in da je na poti iz P4 Jureta jezno vprašal: »Ja kaj bom pa js nesu!!!?« Tega nikoli nisem razumel in tudi nikoli ne bom. No, zdaj, ko smo se na hitro predstavili, pa lahko povemo še nekaj o naših lastnih raziskavah.

Največ delamo na Rašici, kjer smo veliko obiskov namenili Škajnerci 1 nad Vesco. Tam smo se prebili skozi ožino do brezenčka, globokega deset metrov. Jamo smo poglobili za 12 in podaljšali za 25 metrov. Na dnu je ožina, skozi katero piha, ampak zmanjkuje motivacije, saj je cela jama zelo ozka. Ker nismo tako vestni kot veterani, akcij ne štejem. Bilo pa jih je kar nekaj. Ocenjujemo, da okrog petnajst.

Kopali smo tudi v Smrekarjevem studencu, kjer je preprih prihajal iz podora nad sifonom. Vhod smo našli med karanteno. Nahaja se dober meter nad izvirom in praktično cela jama je v podoru. Bilo je precej mrzlo, tako da prepriha prvič nismo zaznali. Jama je bila takrat dolga le kakih pet metrov. Med podor na koncu jame sem vrgel kamenček in padel je v vodo. Začeli smo odmikati podorno kamenje, kar je bilo na začetku precej hitro delo. Kmalu smo prišli do razpoke, polne vode, pri vrhu široke kakih 10 cm. Proti dnu se razpoka širi do dimenzij, prehodnih za potapljača, globoka pa je kaka dva metra. Edini problem je bil, da smo se znašli na vrhu te razpoke in bi jo morali še razširiti, če bi hoteli v jamo spraviti kakega potapljača. O tem med karanteno nismo razmišljali in tako smo napadli podor, ki se nad sifonom nadaljuje. Na eni izmed akcij nam je macola padla v razpoko in gospodar nam je posodil novo. SLAVA MU!!!

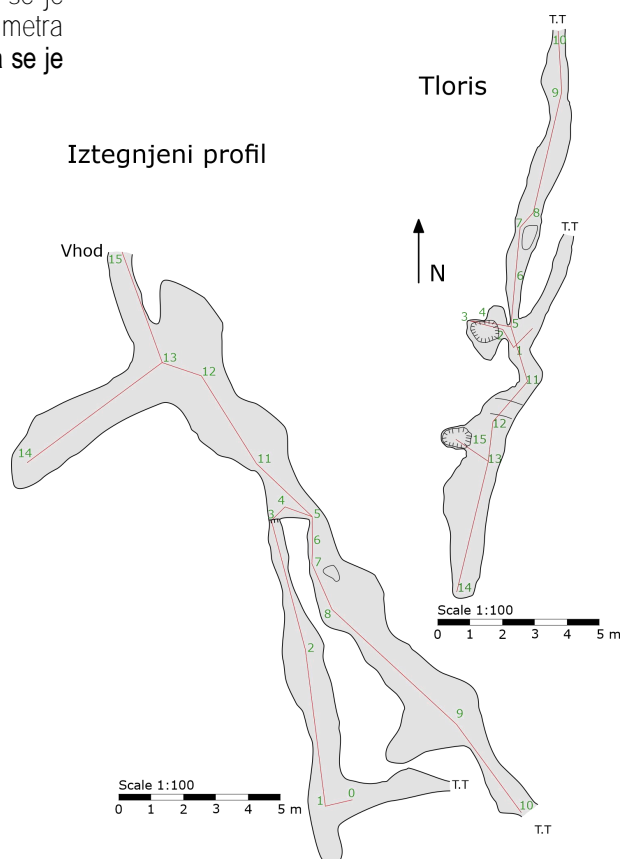
Najnovejše raziskave pa potekajo v novoodkriti Jami brez zraka, ki je bila na začetku samo luknja z majhnim preprihom. Že po nekaj odmaknjenih kamnih se je v jami odprl prostorček, za njim pa je kamen padal dalje med skale. Ocenili smo, da pada kakih 15 metrov, a se je kasneje izkazalo, da je samo dva metra in da je naprej pobočje. Vseeno pa se je

jama odprla v prostoren rov, ki je prese-netil z lepimi kapniki. Tudi dolžina 70 metrov je za Rašico kar lepa.

Do sedaj smo na Rašici našli dve novi jami in še tri druge. Ena ima zaenkrat preozek vhod (to nam je bolj izziv kot ovira), kamen pravi: »Za registrirat bo kej več pa ne,« druga pa je vodoraven deset metrov dolg skozenj z zelo ozkima vhodoma in brutalno ožino na sredini. Seveda upamo, da bomo našli še veliko novih jam, tudi kakšno, ki se nadaljuje, a moramo biti potrpežljivi. Jame ne padajo z neba. Teško jih je najti. Naš cilj je, da najdemo vse jame, ki na Rašici obstajajo. Zavedamo se, da smo še daleč od cilja, a ne mislimo obupati. To je zaenkrat vse od najmlajše generacije jamarjev, o katerih se vam verjetno sedaj zdi, da smo sami neumneži, ki se lotevamo nemogočih projektov. Na akcijah, na katerih ne najdemo nič, se to zdimo tudi sami sebi, a potem naslednjič kaj najdemo in se nam spet zdi, da ima naše raziskovanje smisel. Po zadnjem odkritju pa mislim, da je morala na precej visokem nivoju. |

Zgoraj: Anže s predsednikom pred LJ-29. Foto: Jure Bevc. Desno: Škajnerca 1 nad Vesco. Avtor: Peter Mašič. Merili Matevž Marinko, Nika Pišek Szillich in Špela Borko. 2020

Levo: Matevž med opremljanjem. Foto: Špela Borko. Desno: Peter v LJ-29. Foto: Jure Bevc

Jama brez zraka. Avtor: Peter Mašič. Merila Matevž Marinko in Peter Mašič. 2020

